

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

ไม่ว่าศาสนาใดให้ยึดธรรม

ก่อนจึ่งหัน

พระให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติความพากเพียรนะ วัดนี้ถือความพากเพียรชำระกิเลส เป็นอันดับหนึ่ง งานเหล่านั้นเป็นงานภายนอก ไม่ได้ถือเป็นงานสำคัญ งานสำคัญของพระ ตั้งแต่ครั้งพุทธกาลมาจนกระทั่งปัจจุบันนี้ คืองานจิตตภาวนา นี่เป็นงานสำคัญมาก นี่แหละ งานของพระแท้ คืออันนี้เอง เติบจนกรม นั่งสมาธิภาวนา สำรวมระวังตนตลอดเวลา เพราะ ขำศึกอยู่ภายในจิตใจ ไม่มีสิ่งใดที่จะมากำจัดขำศึกคือกิเลสภายในจิตใจนี้ได้ นอกจากธรรม อย่างเดียวเท่านั้น แล้วธรรมทั่วโลกทั่วสงสารที่มาสอนก็ไม่ได้เรื่องได้ราวกัน มีธรรม พระพุทธเจ้าพระองค์เดียว สอนหรือกำจัดกิเลสได้

คำว่า กิเลสๆ คือตัวเศร้าหมองมีดื้อ เช่น ความโลภ ความโกรธ ราคะตัณหา รากใหญ่ๆ ตัวใหญ่ๆ นี่ท่านเรียกว่ากิเลส ไม่มีสิ่งใดมาแก้ไขหรือชำระล้างมันได้นอกจากธรรม พระพุทธเจ้าพระองค์เดียว บอกชี้นี้ได้เลย ธรรมพระพุทธรเจ้าอย่างเดียวนี่เท่านั้น หรือ ธรรมอย่างเดียวนั้น นอกนั้นไม่มี นี่ละตัวเป็นขำศึกต่อโลกตลอดมาก็ปักก็กลับแล้ว และยังเป็นขำศึกตลอดไปไม่มีสิ้นสุด เรียกว่าไม่มีเงื่อนต้นเงื่อนปลาย คือกิเลสเครื่อง ผูกมัดสัตว์โลก และหลอกลวงสัตว์โลก ทำให้สัตว์โลกเพลินไปตาม คือเหยื่อติดปลายเบ็ด แล้วเบ็ดก็เกาะปากเลือดสดทั่วโลกธาตุ มีแต่กิเลสเอาเหยื่อล่อๆ ทั้งนั้น

มีธรรมพระพุทธรเจ้าเท่านั้นที่กำจัดได้ เพราะฉะนั้นผู้ที่มาอยู่ในวัดนี้ให้ตั้งหน้าตั้งตา ทำความพากเพียรทุกคน อย่านอนใจนะ อยู่ที่ไหน เคลื่อนไหวไปมาที่ไหน สถิตกับจิตอย่า ให้พรากจากกัน นี้เรียกว่าเป็นผู้มีความเพียร เป็นผู้สำรวมระวังตนด้วยสติตลอดเวลา ผู้นี้ แลเป็นผู้ที่จะได้รับผล หรือเป็นผู้ที่จะทรงมรรคทรงผลตั้งครั้งพระพุทธรเจ้า พระพุทธรเจ้า ท่านทำอย่างนี้ สวาททั้งหลายท่านทำอย่างนี้เรื่อยมา เราทำอย่างนี้ก็ต้องเป็นอย่าง พระพุทธรเจ้า สวาททั้งหลายนั้นละ ถ้าทำแบบกิเลสก็เป็นกิเลสตลอดไปๆ ไม่มีคำว่าเป็น ธรรม ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัติ

หน้าที่การงานที่เป็นส่วนรวมก็เคยปฏิบัติกันมาแล้ว ให้ต่างคนต่างทำให้สมบูรณ์ แบบในตัวเอง แล้วก็สมบูรณ์แบบในส่วนรวม ต่างคนต่างสวยงาม ต่างคนต่างเหมาะสม ด้วยกัน ด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน ความสามัคคีถ้าเจ้าของไม่บกพร่องก็ไม่มีใคร

บกพร่อง ความบกพร่องเป็นผลที่จะให้ได้รับความทุกข์ความเดือดร้อนนั้นแหละ ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

ผมไปมาอยู่เรื่อย ๆ อย่างนี้ นี่ยังเบาหน่อย ตอนพักจากการช่วยชาติมาแล้วรู้สึกว้าเบาลงหน่อย ๆ แต่ก่อนหนาแน่นมากด้วยงานการ และการแนะนำสั่งสอนพระเถรก็ไม่ค่อยมีเวล่ำเวลา เป็นแต่เพียงว่าเทศน์สอนไว้เรียบร้อยแล้วนี่เต็มอยู่ในวัด ได้ยินได้ฟังมาพอแล้ว ให้ตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ สติเป็นสำคัญ การประกอบความ پاکเพียรถ้าสติขาดไปเสียเท่านั้นไม่มีความหมาย หมดความหมายทันทีเลย ถ้าสติติดแนบอยู่กับจิต

คือคำว่าจิตมีฐาน ฐานของจิตนะ เริ่มภาวนาที่แรกสติให้ติดอยู่กับคำบริกรรมที่ตนชอบใจในคำใด เช่น พุทฺโธ เป็นต้น ให้ติดอยู่กับนั้น จากนั้นจิตเข้าสู่ความสงบ เมื่อสงบแล้วจิตเป็นสมาธิ ความรู้เด่นอยู่ภายใน เอาสติจับอยู่กับความรู้ที่เด่นอยู่ภายใน สตินี้พราวไม่ได้นะ ให้ติดแนบกันไปจะเป็นการเสริมตัวเองไปเรื่อย ๆ ออกทางด้านปัญญา ก็เหมือนกัน สติก็เป็นไปด้วย ๆ ขาดไม่ได้เลยสติ จนกระทั่งเป็นสติปัญญาอัตโนมัติ เป็นมหาสติมหาปัญญา ถึงวิมุตติหลุดพ้นเลย นั่นละความเพียรอยู่ที่สติ ไม่อยู่ที่อื่นที่ใด

เวลานี้เราจวนจะตาย เราไม่ได้พูดถูกคนนั้น เขยียดหยามคนนี้ ไปยกยอคนนั้น คนนี้โดยหาเหตุหาผลไม่ได้ มีเหตุมีผลทุกอย่าง เพราะเราเรียนธรรม ปฏิบัติธรรม อะไรมาสัมผัสสัมพันธ์จะต้องพิจารณาโดยความเป็นธรรมไปทั้งนั้น เวลานี้รู้สึกว้าหนาแน่นมาก กิเลสในชาวพุทธของเรา ทั้งชาวพุทธชาวพระเลย มีตั้งแต่กิเลสเต็มวัดเต็มวาเต็มบ้านเต็มเมือง คำว่า ธรรม ๆ มีแต่ชื่อเท่านั้น เรื่องธรรมจริง ๆ ที่จะเห็นในกิริยามารยาทแสดงออกมาไม่ค่อยเห็น เพราะไม่มีที่ใจ ธรรมไม่มีที่ใจจึงแสดงออกมาไม่ได้ ถ้าธรรมมีที่ใจปิดไม่อยู่ ยังไงก็ต้องออกมาจนได้นั้นแหละ ให้พากันตั้งอกตั้งใจ

วันนี้ก็จะไปเชียงใหม่แล้ว นี่ก็ไปสงเคราะห์โลกนั้นแหละ ตะเกียกตะกายนี้เราไม่ได้เอาอะไร ไปที่ไหน ๆ อย่างช่วยโลกมาตั้ง ๖ ปีกว่านี้เราไม่ได้เอาอะไรเลย ตะเกียกตะกายลำบากลำบากขนาดไหนก็เพื่อพี่น้องทั้งหลายนั่นเอง เพื่อโลกดินแดนของเรา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศไทย ศาสนาของไทย เราอุ่มทุกอย่าง ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เราอุ่มเต็มกำลังความสามารถของเรา เพราะฉะนั้นจึงต้องตะเกียกตะกายไปทุกแห่งทุกหน ประหนึ่งว่าเราติดเพราะโลก เราไม่มี เราติดด้วยความเมตตาสงสารโลกต่างหาก

อย่างที่ไปนี่ก็เหมือนกัน เราจะไปเอาอะไร อยู่ที่ไหนมันก็มี ไปหาอะไร อยู่ในวัดเรานี่อดอยากอะไร สิ่งที่เราไปข้างหน้านั้นก็มีเหมือนกัน ไปต้อนหาอะไรมันแบบเดียวกัน ถ้าว่าข้าว อยู่นี้ก็ได้อกิน ไปที่ไหนก็ได้กิน ทุกสิ่งทุกอย่างเครื่องใช้ต่าง ๆ อยู่ที่ไหนก็มีเหมือนกัน

เดินไปหาอะไร แน่ะ สิ่งที่เกี่ยวข้องกันยังมี จึงต้องใกล้มีไกล จึงต้องไป เรื่องราวเป็นอย่างนี้
แหละ เอาละให้พร

หลังจั้งหัน

สรุปความทั้งหลายในวันนี้ว่า โลกนี้อยู่ได้ด้วยธรรม ธรรมคือความสงบร่มเย็น
ธรรมคือความประสานน้ำใจต่อสัตว์โลกด้วยกัน เห็นใจสัตว์โลกด้วยกัน ประสานน้ำใจกัน
แล้วความเสียสละต่อกันนี้เป็นไปได้จากการเห็นอกเห็นใจกัน นี่คือธรรม การมองกันต้อง
มองในเหตุในผลอยู่เสมอ อย่ามองในแง่ยกโทษยกกรรมโดยถ่ายเดียว นี่เป็นเรื่องของ
กิเลส คอยหากัดหาฉีกไปตลอดเรื่องของกิเลส เรื่องกิเลสจะทำโลกให้ร่มเย็นไม่ได้เลย มี
ตั้งแต่ทำโลกให้ร้อนให้เป็นพินเป็นไฟ

ดูซิประเทศทั่วโลกนี้มีกี่ประเทศ แล้วไฟเผาอยู่ทุกแห่งทุกหน ใหญ่เท่าไรยิ่งเผาใหญ่
นี่เพราะกิเลส อำนาจของกิเลสผยองพองตน อวดก้ามไปเรื่อย ๆ กิเลสต้องอวดก้ามตลอด
ไม่มีคำว่าจะลดลงหาเหตุหาผลคืออรรถธรรม แล้วยอมรับกันโดยเหตุผล นั่นคือทางสันติ
สุข กิเลสไม่ไปทางนี้ จะไปตั้งแต่ทางกีดทางขวางทางทำลาย นี่คือเรื่องของกิเลส ไปที่ไหน
จะกีดจะขวางไปหมดถ้าเรื่องของกิเลสไปไหน หาความราบรื่นดีงามไม่ได้ โลกนี้กว้างแสน
กว้าง ที่รำลึกกันอยู่ก็คือว่าโลกมนุษย์นี้เป็นโลกที่ฉลาด ความฉลาดกับเอาไฟเผากันในโลก
นี้มันเข้ากันได้ไหมละ นี่ละความฉลาดของกิเลสเพื่อเอาไฟเผากัน แต่ความฉลาดของธรรม
เพื่อความสงบร่มเย็น ประสานกันได้หมดเรื่องธรรมมีอยู่ที่ไหน นี่เรียกว่าธรรมในหลัก
ธรรมชาติเป็นอย่างนี้ ไม่จำเป็นจะต้องไปหากกราบหาไหว้ที่นั่นที่นี้ ให้ดูเหตุดูผลอรรถธรรม
นี้ ธรรมอยู่ที่นี้

ถ้าพูดถึงเรื่องศาสนาแล้วมีเต็มโลกเต็มสงสาร ก็ศาสนาสอนเพื่อความดีงามทั้งนั้น
ทำไมจึงเดือดร้อนกันทั่วโลกดินแดน พิจารณาซิ อย่างในวงชาวพุทธเรานี้ถือศาสนาพุทธ
มันก็ยื้อแย่งแข่งขั้ว แข่งความเลวทรามกันอยู่ตลอดเวลา คือกิเลสแทรกเข้าไปเป็นใหญ่เป็น
โตในวงศาสนา ศาสนาเลยไม่มี มีหน้าซำยังแทรกเข้าไปในวัดในวาในพระในเณร ศาสนาใน
พระในเณรเลยไม่มี มีแต่หัวโล้นโกนคิ้วเท่านั้นไม่เห็นมีอะไร นี่ละถ้ากิเลสเข้าไปตรงไหน
แหลกหมดเลย เครื่องหมายตีตราก็ดีไว้อย่างนั้น แต่ผู้ทำมันไม่ได้ตีตรา มันฟาดเลย ๆ นี่
เรื่องกิเลสไปที่ไหนร้อนทั้งนั้น

ทั่วโลกนี้ถ้ามีธรรมเท่านั้น เอาคำว่าธรรมนี้เป็นศาสนาเลยทุกคน อย่าไปว่าศาสนา
ดี ศาสนานั้นดี ส่วนมากต่อมากศาสนาเป็นคำสอนของกิเลสทั้งนั้น ไม่ได้เป็นคำสอนของ
ธรรมจริง ๆ คำสอนของธรรมจริง ๆ จะสอนให้สงบร่มเย็น ให้อภัยซึ่งกันและกัน ผู้ใหญ่ให้

อภัยผู้น้อย ผู้น้อยก็เคารพผู้ใหญ่ ถ้าธรรมไปที่ไหนชุ่มเย็นไปหมด เหมือนแม่กับลูกไปที่ไหนชุ่มเย็น รักสงสารลูก ผู้ใหญ่ก็เมตตาสงสารผู้น้อย ไม่รังแกผู้น้อย ไม่บีบบี้สไฟผู้น้อย เต็มวันเป็นผู้ใหญ่นะเที่ยวหาบีบบี้สไฟอยู่ทั่วโลก ไฟเผาไหม้อยู่ทุกแห่งทุกหนเวลานี้ ข้าศึกสงครามสงบเมื่อไร ก็คือผู้ใหญ่ นั่นละใหญ่กิเลสใหญ่อย่างนั้น ก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่น ได้มากมาย

ถ้าธรรมใหญ่ที่ไหนเย็นที่นั่น พระพุทธเจ้าเย็นไปสามโลกธาตุ ทำความร่มเย็นให้แก่โลก กามโลก รูปโลก อรูปโลก เย็นไปหมด ธรรมเป็นอย่างนั้น ต่างกันกับกิเลส กิเลสสามแดนโลกธาตุไม่มีที่ไหนที่จะมีความสุขความสบาย มีแต่ความติดความตัน ความเผาความสังหารกัน เพราะฉะนั้นจึงควรเอาธรรมเป็นศาสนาทั่วโลกดินแดน น้อมธรรมดั่งที่กล่าวมา ย่อๆ นี้ ความให้อภัยซึ่งกันและกัน ละชั่วทำดี ความเมตตา ความประสานสามัคคีน้ำใจต่อกัน แม้แต่สัตว์เขาก็มีหัวใจเหมือนกันกับมนุษย์เรา ก็ให้มีน้ำใจต่อสัตว์ อย่ามีแต่มีน้ำใจต่อตัวของเราเองแล้วเหยียบย่ำคนอื่น นั่นไม่ใช่ธรรม เรื่องธรรมแล้วประสานไปหมด เย็นไปหมด

วันนี้ขอฝากธรรมไว้เป็นศาสนาทั่วโลก ให้เอาธรรมเป็นศาสนาทั่วโลก อย่ายึดแต่ที่เราถือศาสนานั้นศาสนานี้ แล้วเอาศาสนามาตีกัน ศาสนาเลยเป็นศาสนาของข้าศึก เป็นคลังกิเลส กิเลสออกมาที่ไหนแตกที่นั่น ตีที่นั่น ใครถือศาสนามากเท่าไรเป็นอวดอำนาจอวดกำมั้นเรื่อย ๆ ศาสนากิเลสเป็นอย่างนั้น ถ้าศาสนธรรมแล้วเย็นไปหมดเลย เพราะฉะนั้นให้เอาธรรมเป็นศาสนา คำว่าธรรมนี่กลางๆ ไม่ว่าจะศาสนาใดให้ยึดธรรม เอาธรรมเลย ว่าถือศาสนานั้นศาสนานี้ก็ไม่เห็นเกิดประโยชน์อะไร มีแต่เอาศาสนามาเป็นเครื่องมือประหัตประหารกัน บีบบี้สไฟกัน อวดอำนาจกันเท่านั้น ศาสนาไม่เห็นมีความหมายอะไร เพราะไม่มีธรรม มีแต่คำว่าศาสนาเฉยๆ มันเป็นศาสนามาคำสอนของกิเลสทั้งนั้น การก้าวเดินเคลื่อนไหวไปมามีแต่เรื่องกิเลสพาก้าวเดิน โลกจะร้อนไปตลอดอย่างนี้แหละ ถ้ามีธรรมพาก้าวเดินแล้วจะสงบร่มเย็น เอาละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz